

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 7Csp/43/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619201913
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2020:6619201913.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom Mgr. Petrom Strakom v spore žalobcu: U. P., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. R. C. XXX, XXX XX R. C., štátny občan Slovenskej republiky, zast.: JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom Janka Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava-Staré Mesto, zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia 1.185,00 Eur s príslušenstvom, o bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.185,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.185,- Eur od 19.12.2019 až do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd u r č u j e, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným na základe žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXX zo dňa 22.01.2014 je bezúročný a bez poplatkov.

III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote do 3 dní od právoplatnosti samostatného uznesenia prvostupňového súdu o výške trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 23.04.2019 domáhal od žalovaného uloženia povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1.185,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 1.185,- Eur počnúc dňom nasledujúcim po dni doručenia žaloby žalovanému a to až do zaplatenia. Zároveň sa domáhal určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným na základe Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXX zo dňa 22.01.2014 je bezúročný a bez poplatkov. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXX podpísanej žalobcom dňa 16.01.2014 a za žalovaného spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. podpísanej dňa 22.01.2014 a následne Schválením Žiadosti o Pôžičkovú kartu Quatro zo dňa 23.01.2014 mala byť uzavretá Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. č. XXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy žalovaný poskytol žalobcovi peňažné prostriedky prostredníctvom kreditnej karty, ktoré treba podriaďiť režimu zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa žalobcu zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písmeno a) zákona č. 129/2010 Z. z., a to druh spotrebiteľského úveru, ďalej podľa § 9 ods. 2 písmeno f) zákona č. 129/2010 Z. z. termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. ročnú percentuálnu mieru nákladov a podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v zmluve nie je uvedený termín splatnosti splátok. Na základe uvedeného možno považovať úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca ďalej namietal, že

žalovaný pred uzavretím Zmluvy o spotrebiteľskom úvere nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď neposúdil žalobcovi schopnosť splácať spotrebiteľský úver, pričom táto povinnosť vyplýva z § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.. Na základe Výpisu z Pôžičkovej karty Quatro a Dokladu o zaplatení sumy 105,00 Eur so splatnosťou 21.02.2019 je zrejmé, že žalobca čerpal od žalovaného prostredníctvom karty sumu vo výške 4.790,00 Eur a žalovanému uhradil sumu vo výške 5.975,00 Eur. Keďže prijímaním úhrady zo strany žalovaného nad rámec čerpaných peňažných prostriedkov dochádzalo k bezdôvodnému obohateniu, činí táto suma výšku 1.185,00 Eur, t.j. rozdiel medzi úhradami vo výške 5.975,00 Eur a čerpaniami vo výške 4.790,00 Eur. Jedná sa o úhrady žalobcu za obdobie od 21.03.2018 do 21.01.2019. Žalobca si zároveň uplatňuje právo vyplývajúce mu z § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. určenie spotrebiteľského úveru za bezúročný a bez poplatkov, keďže rozhodnutím vo veci dôjde k odstráneniu spornosti existencie alebo neexistencie záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy, prípadne sa zabráni ďalšiemu neodôvodnenému vymáhaniu a možnému postupovaniu neexistujúcej pohľadávky tretím osobám. Žalobca predložil súdu Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXX na č.l. 8 (nečitateľnú), Schválenie Žiadosti o Pôžičkovú kartu Quatro zo dňa 23.01.2014 na č.l. 9, Výpis z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I oddiel Sa, vložka č. 341/B na č.l. 10, Výpis z pôžičkovej karty Quatro na č.l. 13 a nasledovne, Výpis z platobného príkazu na úhradu na č.l. 31.

2. Žalovaný žiadal vo vyjadrení k žalobe žalobu zamietnuť. Poukázal na to, že zo samotného názvu Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro je uvedené v zátvorke, že sa jedná o kreditnú platobnú kartu s logom Master Card. S poukazom na dôvodovú správu zákona č. 129/2010 Z. z. je uvedené príkladom ako druh spotrebiteľských úverov aj kreditná karta ako druh spotrebiteľského úveru. Keďže zákonodarca pri zaradení tejto náležitosti medzi obligatórne v zmluvách o spotrebiteľských úveroch chcel priemernému spotrebiteľovi uľahčiť orientáciu v ponuke rôznych veriteľov na rovnaký druh spotrebiteľského úveru má žalovaný za to, že v názve spotrebiteľského úveru použil názov, ktorý je uvedený a nie je ho možné zameniť, napríklad s klasickým bezúčelovým spotrebiteľským úverom alebo finančným leasingom. Pokiaľ sa jedná o termín konečnej splatnosti úveru, žalobca má za to, že v prípade revolvingového úveru, ktorým je poskytnutý úver na kreditnú kartu, keď klient opakovane čerpá finančné prostriedky až do výšky stanoveného limitu, ktorý môže klient opakovane dopĺňať sa konečná splatnosť úveru ani doba trvania zmluvy nedá určiť a preto si a preto si účastníci zmluvy o úvere dohodli v čl. X. bod 60 obchodných podmienok, že zmluva, ktorej súčasťou sú tieto obchodné podmienky, sa uzatvára na dobu neurčitú. Pokiaľ ide o výpočet RPMN pri revolvingu nie je možné vopred vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov spojenú s revolvingovým úverom a zmluvná dokumentácia preto obsahuje príkladný výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na súdnu prax vo vybraných rozsudkoch všeobecných súdov, ktoré rozhodovali podľa názoru žalobcu ohľadom skutočnosti, že RPMN nie je možné v revolvingovom úvere uviesť. Pokiaľ ide o náležitosti podľa § 9 ods. 2 písmeno k) zákona č. 129/2010 Z. z. tieto podľa názoru žalovaného sú v zmluve o úvere prítomné, a to v žiadosti, ako i v potvrdzujúcom liste, ktoré boli žalobcovi odovzdané. Žalovaný ďalej argumentoval ohľadom skutočnosti uvádzať výklad samostatnú výšku počet a termíny splátok a iných poplatkov, (napriek tomu, že žalobca uvedenú skutočnosť nenamietal, kde poukazoval na aktuálnu prax súvisiacu s aj výkladom v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora EÚ C-42/15 zo dňa 09.11.2016 resp. vzhľadom na rozhodnutie Súdneho dvora EU rozsudok zo dňa 12.07.2012 vo veci C-602/10. Žalovaný sa vyjadril k otázke overovania príjmov žalobcu tak, že žalobca uviedol v žiadosti príjem vo výške 1.000,- Eur, ktorý bol overený dopytom v Sociálnej poisťovni. Výdavky žalobcu boli preverované v spoločnosti CFH, a.s. kde bolo zistené, že žalobca spláca mesačné splátky vo výške 192,43 Eur, v bankovom registri SRBI, kde boli identifikované mesačné splátky žalobcu vo výške 145,60 Eur. Keďže účelom preverenia žalobcovej schopnosti splácať bolo zistiť, či je žalobca schopný splácať splátku vo výške 80,- Eur k žiadanému úverovému rámcu vo výške 2.400,- Eur, a to vzhľadom k jeho príjmom, výdavkom a histórii splácania žalobcu. Keďže žalobca svoje záväzky splácal včas, história žalobcu bola vyjadrená pozitívnym ratingom žalobcu. Po očistení príjmu žalobcu 1.000,- Eur o zistené výdavky (192,43 + 145,60) = 338,03 Eur a o životné minimum 198,09 Eur bola výsledná suma 463,88 Eur, ktorú žalobca mohol použiť na splácanie žiadanej mesačnej splátky ako aj na svoje ďalšie svoje výdavky. Výsledkom posúdenia schopnosti žalobcu splácať bolo zistenie, že žalobca mal pozitívny rating. Žalobcovi tak pre ďalšie potreby ostávalo z príjmu $383,88 \text{ Eur} / (1000 - (338,03 + 198,09 + 80)) = 383,88\%$. Vzhľadom k pozitívnemu prevereniu schopnosti žalobcu splácať bola žiadosť žalobcu schválená.

3. Žalobca k vyjadreniu žalovaného uviedol, že základné parametre spotrebiteľskej úverovej zmluvy vymedzené v časti III. (Podmienky úveru) neupravujú žiadnu z popísaných náležitostí, t.j. druh spotrebiteľského úveru, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, RPMN a termíny splátok. Žalobca argumentuje aj rozsudkom Súdneho dvora EU vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2016, kde v bode 34 je upravené, že takéto náležitosti musia byť uvedené zrozumiteľne a stručne a je nevyhnutné, aby zmluva o úvere obsahovala jednoznačné a presné odkazy na iné písomnosti alebo iné trvalé nosiče obsahujúce tieto náležitosti, ktoré boli skutočne odovzdané spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy. Žalobca má za to, že žalovaným uvádzané označenie v zátvorke drobným písmom nachádzajúcim sa pod názvom zmluvy „Kreditnej platobnej karty s logom Master Card je súčasne aj označením druhu úveru, keďže konkrétna informácia o druhu úveru sa v predmetnej zmluve nenachádza. Pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti by zo stanoveného úverového rámca výšky splátky bolo možné zistiť do uvedenia konečnej splatnosti v zmluve, pričom žalobca má za to, že táto konečná splatnosť je určiteľná na základe vstupných údajov, žiadne zákonné ustanovenie nezakladá výnimku z povinnosti uvádzania tejto náležitosti, aj v prípade, že sa jedná o úver revolvingový. Pokiaľ ide o náležitosti RPMN žalobca poukázal aj na závery z rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.01.2011 spisová značka 6Co/95/2010, z ktorého vyplýva: Na začiatku revolvingového vzťahu sa údaje o RPMN určia ako tak dá, pretože výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádzajú z počtu splátok a sú zisťiteľné. Žalobca poukázal na ďalšie rozhodnutia zodpovedajúce tomuto názoru v judikatúre krajských súdov. Keďže v čase podpisu zmluvy je možné ustáliť výšku RPMN vo vzťahu k určitej časovej perióde čerpania úveru hodnotu údajov potrebných pre výpočet RPMN nemôže charakter poskytovaného revolvingového úveru ospravedlniť neuvedenie RPMN. Žaloba poukázal, že samotný § 9 ods. 2 písmeno j) zákona č. 129/2010 Z. z. udáva, že RPMN je vypočítaná na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalobca má za to, že žalovaný mal v čase uzatvorenia zmluvy vychádzať z údajov platných ku dňu 22.01.2014. V časti V. zmluvy (Vyhlásenie klienta) uviedol žalovaný ako predpoklad na výpočet RPMN okrem iného aj dátum čerpania 01.12.2013, čo je údaj, ktorý v žiadnom prípade nemôže byť platným údajom v čase uzatvorenia zmluvy, keďže zmluva bola uzatvorená až po tomto dátume. Súčasne žalovaný v citovanej časti zmluvy uviedol medzi predpokladmi na výpočet RPMN aj poplatky. Medzi žalobcom a žalovaným však k platnému dojednaniu o poplatkoch a ich výške nedošlo. Pripadné odvolávanie sa žalovaného na cenník je možné až následne po tom, ako preukáže jeho záväznosť pre účastníkov zmluvy, a teda to, že cenník bol skutočne odovzdaný žalobcovi. Keďže žalovaný nevychádzal pri výpočte a uvádzaní náležitostí RPMN v zmluve z údajov platných v čase jeho uzatvorenia chýba táto náležitosť v zmluve. Pokiaľ ide o termín splátok a priemernú RPMN, ani táto náležitosť nie je vymedzená v časti III zmluvy označenej ako (Podmienky úveru). Žalovaný pred uzavretím zmluvy posudzoval schopnosť žalobcu splácať spotrebiteľský úver bez toho, aby v potrebnom rozsahu a náležite zisťoval údaje o príjmoch, výdavkoch, rodinnom stave žalobcu, resp. bez toho, aby nahliadol do príslušnej databázy. Žalobca spochybňuje správnosť údaje o jeho priemernom čistom mesačnom príjme 1.000,- Eur, ktorý nie je pravdivý a v skutočnosti žalobca príjem v takej časti v rozhodnom období pred uzatvorením zmluvy nedosahoval. Žalobca predložil potvrdenie o príjme od vtedajšieho zamestnávateľa, z ktorého je zrejmé, že príjem sa pohyboval v rozmedzí od 72,30 Eur do 357,10 Eur za obdobie od 06/2013 do 01/2014. Žalobca predložil potvrdenie o príjme z firmy Č. J..S..Z., zo dňa 23.01.2020 a z firmy M. Č. - Č. na č.l. 66 z oboch strán.

4. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril tak, že druh spotrebiteľského úveru je uvedený tiež v článku 2 Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere ako revolvingový bezúčelový spotrebiteľský úver s vykonávaním platobných operácií prostredníctvom kreditnej platobnej karty s logom Master Card. Vo vzťahu ku konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru poukázal na judikatúru všeobecných súdov, ktoré podporujú názor žalovaného. Pokiaľ ide o RPMN poukázal, že vyhláška Ministerstva financií SR č. 620/2007 Z. z. uvádza v položke 3C, že RPMN sa pri úvere poskytovanom prostredníctvom kreditnej karty nevypíňa. V tejto súvislosti tiež poukazoval na ďalšie rozhodnutia všeobecných súdov Slovenskej republiky, ktoré podporujú názor žalovaného. Pokiaľ ide o termín splátky, poukázal na to, že v článku V bod 2 zmluvy je deň splatnosti štandardnej mesačnej splátky 15.deň v kalendárnom mesiaci a táto informácia vyplýva aj z článku 2 Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere a tiež z potvrdzujúceho listu. Podľa článku V bod 3 zmluvy je priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku vo výške 25,09 %, keďže v čase kontraktácie a uzavretia zmluvy bola naposledy ministerstvom financií zverejnená tabuľka Súhrnné informácie o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2013, zverejnená dňa 30.10.2013 a následná tabuľka s údajmi za 4. štvrtrok 2013 bola zverejnená až v čase po uzavretí zmluvy, a to dňa 31.01.2014.

Príjem žalobcu, ktorý uviedol v žiadosti vo výške 1.000,- Eur bol overený dopytom v Sociálnej poisťovni. Aplikácia, v ktorej bol dopyt do Sociálnej poisťovne priamo vykonávaný sa v banke už niekoľko rokov nepoužíva a keďže súčasný sken pôvodného overenia nebol uložený, nie je možné spätne dohľadať a dodať tlačovku potvrdzujúcu overenie príjmu v sociálnej poisťovni.

5. Žalobca reagoval k vyjadreniu žalovaného tak, že druh úveru musí byť zadaný priamo do zmluvy určite a zrozumiteľne, pričom poukázal nato, že v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn.: 7Sžo/61/2015 zo dňa 28.06.2016 zastáva názor, že správne orgány ustálili skutkový stav správne, keď zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a súčasne považoval okrem iného neuvedenie druhu spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. za neprijateľnú zmluvnú podmienku. K termínu konečnej splatnosti žalobca uviedol, že spotrebiteľ musí už pred vstupom do spotrebiteľského úveru vedieť základné parametre úveru, aby mohol zohľadniť aj dĺžku jeho trvania, a tým si zvoliť najvhodnejší úverový produkt spomedzi širokej škály rôznych druhov úverov ponúkaných bankovými, či nebankovými spoločnosťami. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co/267/2015 zo dňa 18.02.2016, z ktorého vyplýva, že termín konečnej splatnosti úveru nemožno nahradiť apelovaním navrhovateľa na potenciálnu aktivitu spotrebiteľa, čiže odporcu, vedúcu k určaniu termínu konečnej splatnosti úveru matematickými operáciami z iných v spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Nie je totiž povinnosťou spotrebiteľa, aby si sám vypočítal a vyhodnotil údaje v zmluve uvedené, ak túto povinnosť ukladá dodávateľovi zákon a žiadne z jeho ustanovení nerobí zákonnou výnimku týkajúcu sa úveru vo forme revolvingu. Termín konečnej splatnosti v zmluve o úvere musí byť podľa žalobcu uvedený presným údajom. K RPMN uviedol, že pokiaľ je RPMN možné vždy určiť pred začiatkom úverového vzťahu, pretože v tomto období pred uzatvorením zmluvy výška úveru, úroky a poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádza z počtu splátok, ktoré sú zistiteľné poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktoré potvrdzujú jeho názor. RPMN patrí medzi obligatorne náležitosti, ktoré je veriteľ povinný uvádzať do zmluvy o úvere, nakoľko je vyjadrením skutočnej ceny spotrebiteľského úveru, ktorá zohľadňuje nielen poplatky a úroky spojené s poskytnutím úveru, ale aj časové obdobie ich splácania. K posúdeniu odbornej starostlivosti považoval žalobca tvrdenia žalovaného za účelovo vymyslené, nakoľko žalovaný tieto tvrdenia nijako nepreukázal ani nepredložil žiadnymi dôkazmi. Mal za to, že postup žalovaného pri poskytovaní spotrebiteľského úveru bol v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti veriteľa čo sa považuje za nekalú obchodnú prax a súčasne ju zákon zakazuje podľa § 7 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. K rovnakému záveru dospel aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku, sp. zn.: 7Sžo/61/2015 zo dňa 28.06.2016.

6. Žalovaný vo svojom vyjadrení opätovne poukázal na to, že druh spotrebiteľského úveru v zmluve uviedol, ďalej poukázal na to, že v článku X bod 60 Obchodných podmienok je uvedené, že zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú, čo potvrdzuje prax všeobecných súdov, na ktoré žalovaný poukazuje, pričom mal za to, že rozdielna rozhodovacia prax v totožných alebo skutkovo podobných prípadoch nie je žiaduca, pričom v podmienkach Slovenskej republiky v sústave všeobecného súdnictva je úloha odstraňovanie nejednotnosti zverená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. Pokiaľ ide o RPMN, opätovne uviedol, že vzhľadom na povahu úveru ako revolvingu nie je možné vopred vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov s revolvingovým úverom. Zmluvná dokumentácia obsahuje príkladný výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN). Žalovaný sa ďalej vyjadroval k výkladu náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch výška, počet, termíny splátok, úrokov a iných poplatkov vo svetle rozhodovania Súdneho dvora EÚ, pričom však súd poukazuje na to, že táto skutočnosť v tom zmysle akom ho žalobca namietal, nie je relevantná. Pokiaľ ide o skúmanie bonity mal za to, že nemohlo dôjsť k hrubému porušeniu povinnosti žalovaného, pretože hrubé porušenie povinnosti je posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Zo spojky „alebo“ teda bez pochybností vyplýva zámer zákonodarcu ponechať možnosť skúmania bonity dvoma spôsobmi nezávisle od seba, a to buď výlučne overením dokladov o výške príjmu, rodinnom stave alebo len nahliadnutím do databázy dlžníkov, pričom nie je vyžadované súčasne splnenie oboch predpokladov. Žalovaný na žiadosť súdu predložil čitateľnú kópiu Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro na č.I. 105 a 106.

7. Súd nariadil pojednávanie dňa 26.08.2020, ktorého sa zúčastnil žalobca a žalovaný v zastúpení právnych zástupcov. Žalobca uviedol, že na žalobe trvá, pričom doplnil, že nesprávne určená RPMN

indikatívny výpočet, ktorá vyzerá ako vyhlásenie klienta obsahuje nerelevantnú splátku 200,- Eur. Žalovaný zotrval na svojich vyjadreniach.

8. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom k 23.01.2014, t.j. ku dňu uzavretia zmluvy, (ďalej len „ObZ“): Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom k 23.01.2014, t.j. ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len ZSU): Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

10. Podľa § 2 písmeno a), b), d), g), i) ZSU: Na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

11. Podľa § 7 ods. 1, 2 ZSU: (1) Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (2) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

12. Podľa § 9 ods. 2 ZSU: Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,

d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

13. Podľa § 11 ods. 1 ZSU: (1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

14. Podľa § 11 ods. 2 veta druhá ZSU: Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

15. Podľa § 7 ods. 1, 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „ZOS“) v znení účinnom ku dňu 23.01.2014: (1) Nekalé obchodné praktiky sú zakázané. (2) Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

16. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len OZ) v znení účinnom k 23.01.2014, t.j. ku dňu uzavretia zmluvy: Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Podľa § 41 OZ: Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

18. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 OZ: (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ: (1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

20. Podľa § 456 OZ: Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

21. Podľa § 458 ods. 1 OZ: Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

22. Podľa § 517 ods. 2 OZ: Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenie Občianskeho zákonníka: Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav. Žalovaný je akciovou spoločnosťou, ktorá má v predmete činnosti okrem iného aj poskytovanie úverov (zistené z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sa, vložka číslo 341/B na č. I. 10). Žalovaný ako veriteľ uzatvoril so žalobcom ako dlžníkom na základe Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro, pod hlavným názvom v zátvorke menším písmom označenej ako kreditnej platobnej karty s logom Master Card (na č. I. 105) podpísanej žalobcom dňa 16.01.2014 a žalovaným dňa 22.01.2014 úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úverového rámca 2.400 Eur so štandardnou mesačnou splátkou 80 Eur a štandardnou úrokovou sadzbou 22,80 % p. a. (1,9% p. m.). Tieto údaje sú uvedené v bode III. Podmienky úveru. V bode II. Údaje o zamestnaní je uvedený priemerný čistý mesačný príjem za posledných 6 mesiacov vo výške 1.000 Eur u zamestnávateľa Č. J..S..Z., IČO XXXXXXXXXV bode V. Vyhlásenie Klienta, je uvedená RPNM 24,21%, pri počte splátok 12, prvej a predposlednej splátky 200 Eur a poslednej splátky 524,78 Eur. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú 324,87 Eur a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je 2.724,87 Eur. Výpočet RPNM je urobený za predpokladu, že dlžník vyčerpá spotrebiteľský úver platbou Kartou u obchodníka vo výške schváleného úverového rámca dňa 01.12.2013. V bode 20. je uvedené, že prijatím a schválením Žiadosti zo strany Banky sa táto Žiadosť stáva Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a. s. OP, Cenník a Potvrdzujúci list sú súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy. Schválením Žiadosti o Pôžičkovú kartu Quatro (Potvrdzujúci list) zo dňa na č. I. 9 oznámil žalovaný žalobcovi, že schválením Žiadosti došlo k uzavretiu Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty. V schválení sa nachádza indikatívny výpočet RPMN s predpokladaným čerpaním úverového rámca dňa 01.02.2014 pri splácaní 12 splátkami

vo výške prvej a predposlednej splátky 80 Eur a poslednej splátky 523,13 Eur je RPNM 24,23%. Celkové náklady spotrebiteľa sú 323,13 Eur a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je 2.723,13 Eur. Termíny splátok sú určené ako 1. - 15. deň v kalendárnom mesiaci, pričom v zátvorke je uvedený ako presný termín splatnosti 15. deň v kalendárnom mesiaci, s tým, že bude uvedený vo výpise. Z Výpisov z Pôžičkovej karty Quatro na č. I. 13 - 30 a platobných príkazoch zadanych žalobcom súd zistil, že žalobca uhradil celkovo žalovanému sumu 5.975 Eur a čerpal prostredníctvom kreditnej karty sumu 4.790 Eur. Tieto skutkové okolnosti neboli medzi stranami sporu sporné. Z Potvrdenia o príjme na č. I. 66, súd zistil, že príjem žalobcu u zamestnávateľa M. za obdobie jún 2013 bol 72,30 Eur a náhrada príjmu pri PN XX,XX Eur a za obdobie júl 2013 vo výške 130,12 Eur. Z Potvrdenia o príjme na č. I. 66 (z druhej strany listu) zamestnávateľa M. s. r. o. súd zistil, že čistý mesačný príjem za obdobie od 08/2013 - 01/2014 sa pohyboval od 343,90 Eur do 357,10 Eur.

25. Zistený skutkový stav súd právne posúdil tak, že žalovaný so žalobcom uzavrel dňa 23.01.2014 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, ktorá je podľa svojej povahy zmluvou o úvere podľa § 497 OBZ a nasl. Podľa § 52 OZ je táto zmluva o úvere zároveň spotrebiteľskou zmluvou, keďže žalovaný vystupoval pri uzatváraní zmluvy ako dodávateľ, t. j. banka poskytujúca v rámci svojej obchodnej činnosti úver voči žalobcovi ako spotrebiteľovi fyzickej osoby, ktorý úver nepoužila na podnikateľskú činnosť alebo inú obchodnú činnosť. Súd posudzoval úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo vydanie kreditnej platobnej karty Quatro a na základe jej poskytnutia úveru do výšky 2.400 Eur v zmysle § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d) ZSU, že sa jedná o spotrebiteľský úver na základe tejto zmluvy sa žalovaný ako veriteľ zaviazal poskytnúť spotrebiteľovi - žalobcovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ - žalobca sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a hradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. V zmysle § 9 ods. 2 ZSÚ zákon stanovuje náležitosti spotrebiteľského úveru, ktoré musia byť v zmluve obsiahnuté. V zmysle § 9 ods. 2 písm. a) ZSU je takouto náležitosťou druh spotrebiteľského úveru. Žalobca namietal, že tento druh nie je jasne a určito vyjadrený. Súd z vykonaného dokazovania mal zato, že síce táto náležitosť je vyjadrená v Žiadosti v zátvorke a zároveň je vyjadrená v texte schválenia Žiadosti ako Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty. Súd mal zato, že táto náležitosť aj keď čiastočne neprehľadne vyjadrená bola v Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty bola a to aj v akceptácii tejto Žiadosti, preto súd považoval túto náležitosť za splnenú (aj napriek čiastočnej neprehľadnosti) s tým, že zohľadňujúc schopnosti priemerného spotrebiteľa ako osoby v rozumnej miere dobre informovanej, vnímavej a obozretnej mal zato, že priemerný spotrebiteľ by takto bol schopný rozlíšiť o aký druh spotrebiteľského úveru sa jedná.

26. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZSU je takouto náležitosťou aj RPMN, ktorá ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) resp. písm. d). Údaj RPMN je dôležitý pre spotrebiteľa pretože umožňuje porovnanie výhodnosti ceny úveru v porovnaní s ostatnými úvermi ponúkanými na trhu. Podľa súdu tak musí mať spotrebiteľ tento údaj v prípade uzatvárania zmluvy obsiahnutý v zmluve, ktorú uzatvára, aby tak sa mohol relevantne rozhodnúť. Súd má zato, že indikatívny výpočet je možný v prípade úveru poskytnutého formou kreditnej karty urobiť z relevantných údajov. V Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro je tento údaj tak ako ho uviedol žalovaný uvedený neprijateľne v neprospech spotrebiteľa, pričom vychádza z nerelevantných vstupov pre spotrebiteľa, a teda neumožňuje mu riadne porovnať výhodnosť alebo nevýhodnosť tohto úveru. Pokiaľ má čerpať podľa tohto výpočtu dlžník úver dňa 01.12.2013 a žalobca podpisuje zmluvu dňa 16.01.2014, splátka má byť 200 Eur mesačne, pričom v zmluve je uvedená splátka 80 Eur mesačne, takýto spôsob výpočtu RPMN považuje súd za nekalú prax podľa § 7 ods. 2 písm. b) ZOS pretože môže podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa, keďže tento si nemôže relevantne porovnať výhodnosť úveru v porovnaní s inými úvermi na trhu, resp. môže tento úver považovať za výhodnejší než v skutočnosti je. Podľa § 7 ods. 1 ZOS sú nekalé praktiky zakázané a teda podľa § 39 OZ sa jedná o právny úkon, ktorý v tejto časti odporuje zákonu, čo ho činí neplatným bez neplatnosti celého právneho úkonu v súlade s § 41 OZ. Na základe uvedeného súd považuje túto náležitosť v zmluve za absentujúcu a teda samotný úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZSU. Pokiaľ žalovaný uviedol ďalší výpočet RPMN do Schválenia Žiadosti o Pôžičkovú kartu Quatro na č. I. 9, kde uviedol RPMN 24,23%. t. j. vyšší výpočet než v Žiadosti o Pôžičkovú kartu Quatro, súd mal zato, že aj takáto praktika je neprijateľnou podľa § 7 ods. 1, 2 ZOS, nakoľko žalobca ako spotrebiteľ nemal tento údaj k dispozícii pred podpísaním zmluvy, mal k dispozícii iný údaj, čo je v rozpore s účelom RPMN ako cenou úveru umožňujúcou spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy posúdiť cenu úveru s inými úvermi na trhu. Navyše tento údaj je rovnako nerelevantný, keďže uvádza výšku poslednej splátky 523,13 Eur ako vstupný údaj do výpočtu RPMN, keď štandardná splátka je dojednaná vo výške 80 Eur mesačne. Takto môže dôjsť

k skresleniu výšky RPMN a ovplyvniť ekonomické rozhodovanie spotrebiteľa. Takto uvedený spôsob údaju je neplatný pre rozpor so zákonom - § 7 ods. 1 ZOS a teda neplatný podľa § 39 OZ v časti údaju o RPMN podľa § 41 OZ. Neobstojí argument žalovaného, že vyhláška Ministerstva financií SR č. 620/2007 v položke 3C uvádza, že RPMN sa pri úvere poskytovanom prostredníctvom kreditnej karty nevyplíňa, pretože táto vyhláška bola vydaná podľa predchádzajúceho zákona o spotrebiteľských úveroch - zákon č. 258/2001 Z. z. § 3 ods. 9, pričom táto vyhláška bola zrušená zákonom č. 129/2010 Z. z. v § 26.

27. Takto súd mal zato, že uvedenie RPMN sa v zmluve nenachádza. V samotnej zmluve je síce uvedená tzv. inkorporačná doložka vyhlásené žiadateľa pod č. 3, kde žalobkyňa mala vyhlásiť, že sa oboznámila s obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných žalovanou, avšak s priložených obchodných podmienok je zrejmé, že uvedené RPMN v týchto obchodných podmienkach nie sú, nakoľko v bode 37 je uvedené, že klient berie na vedomie, že vzhľadom na povahu úveru nie je možné vopred vypočítať ročnú úrokovú mieru nákladov spojenú s revolvingovým úverom. Cenník obsahuje príkladný výpočet RPMN na základe určitých predpokladov o čerpaní a splácaní revolvingového úveru klientom. Skutočné RPMN je možné vypočítať spätne podľa skutočného čerpania revolvingového úveru a uskutočnených splátok. Správca oznámi klientovi RPMN za obdobie uplynulých 12 mesiacov na základe písomnej žiadosti klienta. Náklady s tým spojené sa zaúčtujú na ľarchu kartového účtu. Súd má za to, že uvedené obchodné podmienky ani cenník (ktorý žalobkyňa uviedla, že nemala a žalovaný nepreukázal, že by ho žalobkyni pri podpise zmluvy odovzdal) s poukazom aj na uznesenie NS SR 2Cdo/245/2010, podľa ktorého ak nie sú obchodné podmienky príp. cenník podpísané, dojednania, ktoré sú v nich obsiahnuté a pre ktoré zákon vyžaduje písomnú formu sú pre absenciu tejto predpísanej formy neplatné s poukazom na § 40 ods. 1 OZ, pretože samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, čo stanovuje § 4 ods. 3 ZSÚ. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na to, že obdobne posudzovali takéto prípady iné súdy v SR, viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave 24Co/327/2013 a obdobne uznesenie Krajského súdu v Trnave 10CoE/308/2001, t. j. ak sa údaj o RPMN nachádza v cenníku (pričom súd berie do úvahy, že pokiaľ sa jedná o revolvingový úver možno uviesť hodnotu RPMN len príkladom ako žalovaná podľa ustanovenia obchodných podmienok bod VI č. 32 uviedla) nemožno považovať takéto uvedenie RPMN za dostačujúce ak RPMN nie je dojednaná priamo v podpísanom vyhotovení danej zmluvy, ale je obsiahnutá iba v obchodných podmienkach, resp. v cenníku, ktoré boli vyhlásené za jej súčasť, treba úver poskytnutý žalovaným považovať za bezúročný a bez poplatkov.

28. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZSU je náležitosťou je aj termín splátok, ktorý v samotnej zmluve podľa zistení súdu sa nachádza až v schválení Žiadosti o Pôžičkovú kartu Quatro zo dňa 23.01.2014. Podľa názoru súdu takéto praktika nie je žiaduca, aby podstatné náležitosti zmluvy mal žalovaný oznámené až v akceptácii oferty, keď súd už v bode vyššie považoval takéto praktiku za nekalú podľa § 7 ods. 2 písm. b) ZOS pretože môže podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa, keďže tento si nemôže relevantne porovnať pri parametri výhodnosť úveru v porovnaní s inými úvermi na trhu, resp. môže tento úver považovať za výhodnejší než v skutočnosti je, resp. takéto dodatočne oznámená splatnosť môže byť v rozpore s ekonomickými záujmami žalovaného spotrebiteľa, napr. nemusí mu vyhovovať, kvôli výplatnému termínu, ktorý môže byť skôr, než splatnosť jeho splátky. Podľa § 7 ods. 1 ZOS sú nekalé praktiky zakázané a teda podľa § 39 OZ sa jedná o právny úkon, ktorý v tejto časti odporuje zákonu, čo ho činí neplatným bez neplatnosti celého právneho úkonu v súlade s § 41 OZ. Na základe uvedeného súd považuje túto náležitosť v zmluve za absentujúcu a teda samotný úver za bezúročný a bez poplatkov aj z ďalšieho dôvodu podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZSU.

29. Pokiaľ ide o nesplnenie povinnosti preveriť príjmy žalovaného, súd poukazuje nato, že podľa § 11 ods. 2 ZSU sa za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZSU považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Žalovaný Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro na č. I. 105 podpísal, že má priemerný čistý príjem 1.000 Eur, pričom podľa § 7 ods. 2 ZSU je žalovaný ako spotrebiteľ povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Aj § 11 ods. 2 ZSU dáva žalobcovi alternatívne buď nahliadnúť do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch alebo si tieto údaje vyžiadať od spotrebiteľa. Pokiaľ teda spotrebiteľ - žalobca preukazuje, že v skutočnosti mal nižší príjem, pričom sám podpísal v žiadosti, že má mesačný príjem 1.000 Eur, jedná sa z jeho strany o konanie v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 OZ a takémuto konaniu súd nemôže priznať ochranu. Preto súd na tento dôvod neprihliadol.

30. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZSU, súd posudzoval nárok žalobcu podľa § 451 ods. 1, 2 OZ ako plnenie prevyšujúce sumu poskytnutú žalovaným 4.790,00 Eur za bezdôvodné obohatenie, keďže žalobca zaplatil žalobcovi sumu 5.975 Eur. Tieto vzájomné sumy neboli medzi stranami sporu sporné. Suma 1.185 Eur tak činí majetkový prospech žalovaného, na ktoré získal plnením bez právneho dôvodu. Žalovaný je podľa § 456 OZ a § 458 OZ povinný toto bezdôvodné obohatenie vydať žalobcovi, a preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.185 Eur v zákonnej lehote troch dní podľa § 232 ods. 3 CSP od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd v súlade s § 517 ods. 2 OZ a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb., priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne od 19.12.2019 až do zaplatenia (úrok Európskej centrálnej banky 0% + päť percentuálnych bodov). Žalobca požadoval úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho od doručenia žaloby. Žalovaný žalobu mal doručenú dňa 18.12.2019 (viď č. I. 50), súd teda priznal tento úrok od 19.12.2019.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP: súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP: O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Podľa § 232 ods. 3 CSP: Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

34. Súd o trovách konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako plne úspešnému účastníkovi konania priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanému, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi v zákonnej lehote troch dní v súlade s § 232 ods. 3 CSP od právoplatnosti samostatného uznesením prvostupňového súdu podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Filákovská cesta 287, 984 01 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).